

113. Wọn wí pé: Awá fẹ́ẹ̀ jeun nínú un rẹ̀, kí ọkàn-an wá le balẹ̀, kí á le mò pé òdodo ní o ń sọ fún wa, kí àwá sì le wà nínú un olùjẹrírí síí.

114. Hiisaa ọmọ Maryamu wí pé: Allaahu Olúwaa wa, sọ ọpọ̀n-oúnjẹ kan kalẹ̀ fún wá láti sánmò ti yóò jẹ àsẹ̀ àjòdún fún àwọn ẹ̀ni àkókó nínú un wa, àti àwọn tí ń bọ̀ lẹ̀yìn-in wa, ki ó sì tún jẹ àmì kàn láti ọ̀dọ̀ Rẹ̀, kí O sì pèsè ije-ìmu fún wa, àti pé Ìrẹ̀ ni Olúpèsè ije-ìmu tí ó dára jùlọ̀.

115. Allaahu wí pé: Dájúdájú Èmí yóò sọ ọ̀ kalẹ̀ fún yín, ẹ̀ni kẹ̀nì tí ó bá sàìgbà (Allaahu) gbọ̀ nínú un yín, lẹ̀yìn nàà, Èmí yóò jẹ ẹ̀ níyà tí Mi ò fi irúu rẹ̀ jẹ ẹ̀ni kan rí ní àwọn àgbáyé.

116. Àti nígbà tí Allaahu wí pé: Ìwọ̀ Hiisaa ọmọ Maryamu, ẹ̀ ẹ̀wọ̀ ni o sọ fún àwọn ènìyàn pé: Ẹ̀ mú ẹ̀mì àti iyáa mi ní olùjòsìnfún méjì lẹ̀yìn-in Allaahu? Ó wí pé: Mímọ̀ Rẹ̀, kò tọ̀ fún mi láti sọ ohun tí kí í ẹ̀ sẹ̀ tọ̀ fún mi láti sọ. Bí mo bá sọ bẹ̀ẹ̀, Ìwọ̀ yóò ti mò. O mọ ohun tí ó wà nínú un ọkàn an mi, ẹ̀mì kò sì mọ ohun tí ó wá nínú ọkàn an Rẹ̀. Dájúdájú Ìwọ̀ ni Olùní-ìmò jùlọ̀ nípa ohun tí ó pamó.

117. Èmí kò sọ nńkan kan fún wọn àyàfí ohun tí O pa láṣẹ̀ fún mi pé: Ẹ̀ sin Allaahu, Olúwaa mi àti Olúwaa yín; ẹ̀mì sì jẹ ẹ̀lẹ̀rírí lórí wọn lópin ìgbà tí mo wà láàrin wọn. Sùgbón nígbà tí Ó ti pa mi, Ìwọ̀ ni ó jẹ Olùṣọ̀ lórí wọn, Ìwọ̀ sì ni Ẹ̀lẹ̀rírí lórí ohun gbogbo.

118. Bí O bá jẹ wọn níyà, dájúdájú ẹ̀rúsin Rẹ̀ ni wọn, tí O bá sì dáríjì wọn, dájúdájú Ìwọ̀ nàà ni Abiyí jùlọ̀, Ọ̀jògbón jùlọ̀.

قَالُوا نُزِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَنَطْمِئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ
أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾
قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا
مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا
وَأَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ ۖ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ
﴿١١٤﴾ قَالَ اللَّهُ إِنَّي مُتْرِلُهَا عَلَيْكُمْ ۖ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ
مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِّنْ
الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
أَنْتَ قُلْتُ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِن دُونِ
اللَّهِ ۖ قَالَ سُبْحَنَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ
لِي بِحَقٍّ ۖ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۖ تَعْلَمُ مَا فِي
نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ۖ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ
الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ
أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۖ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا
دُمْتُ فِيهِمْ ۖ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ
عَلَيْهِمْ ۖ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾ إِنْ
تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبَادُكَ ۖ وَإِنْ تَغْفِرَ لَهُمْ فإِنَّكَ أَنْتَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾